

Z P R A V O D A J 6 / 2018

Městského výboru Komunistické strany Čech a Moravy v Havířově
VII. ročník

PŘIPRAVUJEME VOLEBNÍ PROGRAM

Blíží se komunální volby, které proběhnou 5. a 6. října 2018. KSČM v Havířově chce voličům nabídnout věcný volební program, který by řešil to nejpotřebnější, co tíží občany ve městě. **Program, který nám všem život v našem městě zlepší a zpříjemní.**

Oslovili jsme proto celou havířovskou veřejnost s žádostí o spolupráci a to tak, aby se na nás občané obraceli a navrhovali k řešení to, co může zlepšit život havířovanů. Z toho pak sestavíme volební program pro příjemnější život v našem městě.

V současné době jsme v opozici. Klub zastupitelů za KSČM má 16 členů. Tvoří opozici konstruktivní. Snaží se bránit špatným věcem a prosazovat dobré. Rok 2018 je posledním rokem, kdy na radnici vládne podivná koalice ANO, ČSSD a KDU-ČSL. Vznikla jako důsledek toho, že část členů ANO, kteří s tímto hnutím chtěli bojovat proti korupci, byla odstraněna těmi, kdož toto hnutí viděli jako nástroj k moci a cestu k penězům. K tomu se jim velmi hodila rozpadající se a zkorumpovaná ČSSD.

Zastupitelé za KSČM mají u nás v Havířově dobrou značku. Nejsou zapleteni do žádných korupčních afér a pokud byli na radnici, bylo za nimi vidět řádně odvedenou práci pro život občanů města bez ohledu na to, zda byli voliči KSČM či nikoliv.

Věříme, že občané nám svými náměty pomohou. Máme rádi své město a tak pojďme spolu do toho.

Bronislav Bujok, místopředseda MěV KSČM Havířov

RADNICE BEZ KORUPCE

LIDICE

Bylo to v noci z 9. na 10. června 1942. Příslušníci Schupo a dalších nacistických složek se dozvěděli rozhodnutí o tom, jak bude potrestán atentát na Heydricha :

„Na rozkaz Vůdcův budou ženy a děti z obce Lidice evakuovány, muži od 16 let na místě zastřeleni a nakonec obec vypálena!“

Ráno tedy všechny složky jely do Lidic a na obou stranách obce začala akce. Lidé se měli se všemi cennostmi shromáždit ve škole. Tam jim byly cennosti odebrány a ženy s dětmi byly odvezeny.

Muže shromáždili v Horákově statku, kde na přilehlé zahradě byli všichni postříleni. Nejstaršímu, faráři Štemberkovi, bylo 73 let, nejmladšímu dělníku Pepkovi Hroníkovi teprve patnáct.

Zastřeleni byli pak ještě všichni, kdo měli noční směnu a v Lidicích tedy nebyli a patnáct příslušníků rodin Horáků a Stříbrných.

A nenávist se nezastavila ani před těmi nejmenšími, nejmladšími. 82 dětských životů skončilo v polském Chelmu, kde byly děti zavražděny cyklonem B. Další děti zemřely v pražských ústavech, „vhodné“ byly dány na převychování.

**173 mužů zastřeleno v Lidicích,
19 mužů zastřeleno v Kobyliších,
7 žen zastřeleno v Kobyliších,
49 žen umučeno v Ravensbrucku,
3 ženy zahynuly na pochodu smrti
88 zavražděných dětí**

**to je 339 lidských životů – to není omluvitelné
to se nesmí nikdy zapomenout**

**Pomníček u cesty,
pár prostých polních kvítků
– ale to my známe přec,
tady už navždy bude spát
ten mladý, umučený krasnoarmějec.....**

Pietní akt,

který každoročně organizuje Česko - Ruská společnost spolu s MěV KSČM v Havířově, se konal dne 3. května na hřbitově v Prostřední Suché.

Na zahájení zazněly česká a ruská hymna, květiny k pomníku umučených sovětských vojáků položili členové MěV KSČM, ZO KSČM, členové Česko-Ruské společnosti a členky Levicového klubu žen Františky Jasiokové.

Krátký, výstižný projev pronesl předseda MěV KSČM, poslanec Bc. Daniel Pawlas. Připomenul hrůzy válek i dnešní hrozící nebezpečí. Zdůraznil, že mír není věc samozřejmá a lehce nabytá.

Je škoda, že nás na těchto akcích je stále méně a hlavně, že se nezúčastňují mladí lidé. Ti by totiž hlavně měli vědět, co se v první polovině 20. let dělo a uvědomovat si, že něco podobného stále hrozí. Bohužel, současná politika a současná škola toto cítění a vědomí v naší mládeži nepodporují.

Zástupci KSČM se zúčastnili i pietních aktů pořádaných magistrátem, ať je to výročí Ostravské operace nebo osvobození. Vždy položí květiny ke všem památníkům na území města.

Válečné nebezpečí nemizelo. Je stále živé, aktivní, to by si všichni měli stále uvědomovat.

*Marie Kročková, členka tiskové komise
foto: Karel Žák*

Zeptala jsem se Karla Zoubka, člena MěV KSČM a předsedy ZO č. 40

Nejdříve bych se Tě ráda zeptala, kdy a proč jsi vstoupil do KSČM.

Do KSČM jsem vstoupil v roce 1996. Vzhledem ke směru, kterým se ubíral vývoj ve společnosti v naší zemi, mi nakonec žádná jiná rozumná volba nezbyla. Byl jsem vždy levicově zaměřen a dospěl jsem k přesvědčení, že je nutno se aktivně angažovat za prosazování skutečné levicové politiky.

Již několik let jsi předsedou jedné ze ZO v Havířově. Co se ti v této práci daří, z čeho máš dobrý pocit a co tě naopak trápí?

Nemám pocit, že by se mi ve funkci předsedy zvláště dařilo. Snažím se však zajišťovat dostatečnou funkčnost naší organizace. Jsem rád, že je naše strana po téměř třiceti létech od tak zvané sametové revoluce stále schopná ovlivňovat vývoj ve společnosti. Těší mě podpora voličů, které se nám dostává jak na centrální tak i komunální úrovni. Velmi si vážím našich členů, kteří zůstali věrni svému přesvědčení a nadále podporují směřování naší strany. Jistě by mě potěšil větší příliv nových mladých členů. Obávám se však, že nastupující generace musí získat svou vlastní životní a sociální zkušenost, aby se mohla ztotožnit se směřováním KSČM.

Na městské konferenci jsi v prosinci loňského roku dostal důvěru delegátů, kteří tě zvolili za člena městského výboru. Jaký máš v MěV konkrétní úkol? Uplynulo sice teprve půl roku, ale přesto - můžeš hodnotit?

Jako člen městského výboru jsem zapojen do práce organizační a tiskové komise. Obě tyto komise se významně podílejí na propagaci práce a činnosti KSČM v našem městě. Jsem si vědom toho, že na dobré práci městského výboru velmi záleží. Myslím, že městský výbor své úkoly plní dostatečně dobře, i když jistě nebudou všichni členové městské organizace vždy úplně spokojeni. Je třeba si však uvědomit, že členové městského výboru jsou voleni prostřednictvím delegátů jednotlivých základních organizací (ano, KSČM uznává demokratické principy) a svou funkci vykonávají ve svém volnu.

Pomalu se blížíme k dalším a pro nás velmi důležitým volbám, volbám senátním a komunálním. Myslíš, že získáme opět důvěru našich občanů tak, abychom mohli znovu rozhodovat a hájit zájmy našich spoluobčanů nebo budeme muset zůstat v opozici a tedy jen upozorňovat, navrhopvat, ale koalice stejně prosadí svou? Tak jak je to bohužel nyní?

V komunálních volbách jsme již od devadesátých let měli vždy velmi dobré výsledky. Naši zastupitelé si vyzkoušeli spolupráci v koalici s ČSSD a později i s Hnutím ANO. Všichni víme, jak skončila naše poslední koaliční spolupráce. Víme též, že v případě vítězství v komunálních volbách se neobejdeme bez věrohodného koaličního partnera. To je, myslím, náš problém. Jsem přesvědčen, že dosáhneme dobrého výsledku. Získat a udržet si důvěru občanů lze jen dobrou a poctivou prací zastupitelů, ať už v koalici nebo opozici.

Děkuji za Tvé odpovědi a do další práce přeji hodně elánu a síly.

Mgr. Ruda Treichelová, členka tiskové komise

Leo Luzar: Jsou tedy ty „Havlovy králíkárný“ vlastně dobře nebo ne? Aneb přežijí paneláky rok 2050?

30. 5. 2018

Panelový dům, zvaný též hovorově panelák, je domem vybudovaným z prefabrikovaných panelů, jehož stavba je poměrně levná a také rychlá. Tyto domy byly neprávem označovány jako nekvalitní a podřadné bydlení, které prý bylo komunistickým výmyslem.

Opak je ale pravdou. První panelové domy se objevily v Nizozemsku po 1. světové válce. V Německu pak v roce 1923 a v Paříži v roce 1939. U nás je považován za počátek panelové výstavby rok 1940, kdy byl zahájen vývoj panelu firmou Baťa.

Dnes se však situace poněkud změnila. Donedávna zatracované králíkárný, ve kterých dodnes bydlí asi třetina obyvatel, začínají být ceněné. Letité byty v panelácích, které pokud jsou opravené, se v současnosti prodávají za ceny srovnatelné s novou developerskou výstavbou. A hlavní důvod? Většina panelových domů v prosperujících obcích je revitalizovaná, v domech fungují Společenství vlastníků jednotek, lidé zde mají po ruce obchody, školky, základní školy, sportoviště a velkorysé prostory mezi domy jsou plné zeleně.

Naproti tomu je většina nové výstavby tak nahuštěná, že vlastně vyrůstají králíkárný nové, které jsou vyzděnými betonovými skelety. A protože developerům jde především o zisk a ne o řešení bytové otázky pro obyvatele, je třeba postavit co nejvíc malých domů na co nejmenším prostoru, protože pozemky jsou velmi drahé. A zbytek pro pohodlí nájemníků nemusí řešit, takže chybí nejen zázemí, ale i občanská vybavenost. Pokud se podíváme na konkrétní lokalitu v Praze Modřanech, postrádáme zde na první pohled v lákavé lokalitě kousek od Vltavy například to, že sem nezajíždí tramvaj, a tak se každé ráno tvoří na původně úzké silnici kolony.

A zase se zřejmě poučíme od našich západních sousedů, kde panelové domy budoucnosti ovládly například Německo, kde se v Hamburku začala stavět nová čtvrť v hi-tech designu a kde kromě bytů je naplánována i stavba komerčních prostor jako obchodů, kin apod. A budeme se tvářit, jak jsou paneláky úžasný výmysl, ale pro změnu kapitalistický. A zdravý rozum? To už si každý musí sám se sebou...

Autor:

Leo Luzar, místopředseda poslaneckého klubu KSČM

Zdroj: stránky ÚV KSČM

*Přáníčko k vám letí,
je přece Den dětí,
splňte si svůj sen,
dnes, děti, je váš den.*

MEZINÁRODNÍ DEN DĚTÍ

se u nás slaví 1.června.Tento den má upozornit světovou veřejnost na práva a potřeby dětí.

Jistě je zajímavé, že první podnět oslavovat děti vznikl v Turecku. Tehdejší ochránce národních práv Mustafa Kemal prohlásil, že právě děti jsou důležitou součástí budování nového státu. A tak byl stanoven den 23. duben jako Den dětí (v Turecku dodnes státní, uznávaný a slavený svátek).

Vyhlášení Dne dětí, který by se slavil v celém světě, doporučované v roce 1925, nebylo přijato.

V roce 1949 vyhlásila Mezinárodní federace žen Den pro ochranu dětí. Důvodem byly události v našich Lidicích a obci Ouraduru – vraždění žen a dětí.

Tento den se začal slavit o rok později.

Některé státy, mezi nimi i naše republika, ponechaly datum 1. června, jiné, na doporučení OSN, přesunuly oslavy na listopad a jsou i takové, které slaví obě data.

Ale vždy je to den, kdy děláme radost dětem. Stojí však zato připomenout, že ne všechny děti na světě mají takové podmínky jako naše děti a také to, že když své děti milujeme, neznamená, že jim dovolíme vše, co si vymyslí.

*Marie Kročková,
členka tiskové komise*

Představujeme naše aktivní seniory

Jsem členkou KSČM ZO 57 v Havířově a zároveň členkou Levicového klubu žen Františky Jasiokové a to od jeho vzniku. LKŽ začal pracovat v roce 1999 pod vedením tehdejší předsedkyně Rudy Treichelové, po deseti letech vedení převzala Jiřina Mlčáková. Také jsem byla a dodnes jsem členkou Českého svazu žen, členkou Klubu důchodců - učitelů a Hornického klubu důchodců Dolu Lazy, do kterého mě přihlásil manžel. Byl to dárek k mým 65. narozeninám.

Pro Český svaz žen jsem dříve pořádala karnevaly pro děti, spolu s dobrovolníky na 1. máje hrátky pro děti, atd.

Před deseti léty, když má kolegyně slavila 70 let, jsem byla oslovena paní Marií Stachovou, zda bych nechtěla plést elastické obvazy na lepru pro Afriku. Tak jsem s tím začala. Vždy jsem zpracovala dodaný materiál, dílo odeslala a čekala na další přísun materiálu. Tuto činnost jsem v letošním roce ukončila. Tím jsem si krátila čas po dobu, kdy mě nemoc omezovala v pohybu.

Nesmím zapomenout na činnost ve Sdružení na ochranu nájemníků, ve kterém jsem pracovala od jeho založení v Havířově pod vedením Ing. Karla Žáka, ve funkci pokladníka. Ze závažných zdravotních důvodů již v této práci nemohu pokračovat.

Snažím se být stále aktivní, zúčastňuji se akce Šikovné ruce seniorů, křížovkářských soutěží a věnuji se pletení. Se svou snachou Kristýnkou jsme upletly první soupravičky pro děti z babyboxů. Několikrát se svými pletenými výrobky pro děti jsem se zúčastnila soutěže "Šikovné ruce našich seniorů". *„Pletení je můj koníček, krátím si tím dlouhou chvíli. Když můžu, pomůžu. A plést pro děti, to je radost.“*

Z tohoto mého článku a výčtu činností je vidět, že senior když chce, nemusí sedět se založenýma rukama a nudit se. Vždy si může najít činnost, která ho bude bavit a kterou mu dovolí jeho zdravotní stav.

Jsem již prababičkou sedmi pravnoučat, takže na nudu nemám vůbec čas.

Eva Lérová. členka ZO č. 57 a LKŽ

foto ze předávání výbaviček u příležitosti zprovoznění babyboxu v Havířově (idens.cz)

TURNAJ V NOHEJBALU

MEMORIÁL JANA SEIDLA

o putovní pohár Klubu zastupitelů za KSČM v Havířově

IX. ročník

**se uskuteční dne 18. 8. 2018 od 9 hodin
v areálu tenisových kurtů Sport servisu Paulát na ulici
Makarenkova 1, Havířov – Město
(za Elektrotechnickou školou)**

**Startují tříčlenná družstva amatérských hráčů a náhradník
Startovné 50 Kč za účastníka včetně občerstvení hráčů**

**K vytvoření dobré sportovní atmosféry zveme i rodinné
příslušníky a příznivce nohejbalu**

**Závazné přihlášky do 8. 8. 2018 na tel.: 596 436 357
nebo E-mail: mv.havirov@kscm.cz**

Vydává MěV KSČM Havířov – určeno členům KSČM a sympatizujícím občanům
Telefon: 596 436 357, E-mail: mv.havirov@kscm.cz, www.kscmhavirov.cz
uzávěrka příštího čísla 26. 6. 2018 – 5. číslo vyjde 12. 7. 2018

*** NEPRODEJNÉ ***

